

18 sönd. efter tref.

Predikan i Osby kyrka 21 sept -08

”Att lyssna i tro”

Matt 13:44-46

Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. En man hittar den och gömmer den igen, och i sin glädje går han och säljer allt han äger och köper åkern.

45Med himmelriket är det också som när en köpman söker efter fina pärlor. 46Om han hittar en dyrbar pärla går han och säljer allt han äger och köper den.

En man går och plöjer en åker. Plötsligt och oväntat så hittar han en dyrbar skatt. Det var inte ovanligt att sådana skatter fanns gömda i jorden. I en tid när stråtrövare kunde härja relativt fritt utan att åka fast så förekom det att rika människor grävde ner en del av förmögenheten som en pensionsförsäkring. Om man skulle bli bestulen så hade man något kvar att leva på. Men så kunde ju personen dö och om då bara han visste var skatten fanns så blev den ju liggande där. Det förekom alltså nedgrävda, okända skatter lite här och var.

Den här skatten som mannen hittar liknar Jesus vid himmelriket. När vi hör ordet himmelrike så behöver vi inte i första hand tänka på himlen, det paradiset som väntar på oss efter vår död. Himmelriket är en omskrivning för Guds rike. Med Guds rike menas inte ett geografiskt område utan att Gud är konung, att Gud regerar med kärlekens makt. Om vi låter Gud regera i vårt hjärta så betyder det att Guds rike finns i vårt hjärta.

Den här mannen i Jesu liknelse finner skatten utan att egentligen söka efter den. Han sysslade med något annat, fyndet blev helt oväntat och överraskande.

Så kan det vara för många människor, man upptäcker Gud utan att man aktivt sökt efter honom. Man höll på med något annat, fullt upptagen med att leva sitt liv i lugn och ro, när plötsligt och oväntat så snubblar man över något som totalt förändrar ens liv. Vi har de senaste åren kunnat läsa om flera kända, journalister och andra, som kommit till tro mitt i karriären. De kanske är som den här mannen finner en skatt där han minst anar det.

Sen kan man fråga sig om det verkligen var en slump. Jag tänker mig att den där skatten låg där ett par decimeter under ytan och väntade på honom. Ur vår synvinkel så var det vi som fann skatten, men kanske det egentligen var skatten som fann oss, eller väntade ut oss.

Gud vet i förväg var vi ska gå och placerar ut skatter där i vår väg. När vi finner dem tror vi att det är en slump men i själva verket så kan det ha varit Gud som haft sitt finger med i spelet hela tiden.

Vad händer då när man finner skatten? Ja, den här mannen insåg genast dess värde. Det fanns ingen tvekan om att den var värd långt mer än vad han redan hade. Men åkern var inte hans, hade han bara tagit med sig skatten så skulle det ha varit stöld, han måste köpa åkern för att få skatten.

Men för honom var det en självklarhet att genast sälja allt han ägde för att få råd att köpa åkern. Ja, i sin glädje går han ut och säljer allt. Andra som betraktade honom måste ju ha tänkt att han blivit snurrig. Göra sig av med alltihop för att köpa en åker, vilken dålig affär. Och så skakade de på huvudet åt mannens dumhet.

Men de visste ju inte det som mannen visste. Guds rike ser för många ut att vara en dålig affär, inget att satsa på. Men har man upptäckt skatten så kommer saken i ett annat ljus, då vet man något som de andra inte vet. Guds rike är så dyrbart att det är värt långt mer än allt som vi redan har.

Detta är viktigt för oss att tänka på, både med liknelsen om mannen som fann skatten och med köpmannen som fanns pärlan. Det räcker inte med att bara upptäcka Guds rike, man måste köpa det också. Och vi måste sälja allt vi har för att kunna göra det. Här är det ingen skillnad på fattig och rik, i båda fallen måste vi avstå från allt.

Det betyder att himmelriket kräver vårt totala engagemang. Vi måste ha Gud med oss i allt vi gör, även i vår vardag. Guds rike är inget som vi kan begränsa till söndagen bara. Vi kan inte dela in våra liv i olika delar och tänka, där finns Gud med, men det där har han inte med att göra. Gud har med allt att göra, han angår hela oss.

Ändå är det inget högt pris. För den som verkligen vågar avstå från allt och får skatten, känns det som om man fått skatten mer eller mindre gratis, så mycket mer värdefull är den än allt vi kan tänkas ha, att sälja allt är ett rent nöje.

Om mannen i åkern hade nöjt sig med att bara hitta skatten men sen inte brytt sig om den så hade vi ju tyckt att det var dåraktigt. Ändå så misstänker jag att det finns ganska många i vårt land som har funnit skatten, men som inte köper den.

Den andra liknelsen, om köpmannen som handlar med pärlor, skiljer sig lite från den första. Här sker upptäckten inte oväntat. Han har verkligen sökt efter den där Pärlan, med stort P, kanske under många år. Och kunnig som han är så känner han genast igen en dyrbar pärla. Lika självklart som för den första mannen så går han och säljer allt för att skaffa sig denna.

Köpmannen passar in på alla våra sökare idag. Andligheten har inte alls kommit på undantag i vårt land, tvärtom så blomstrar den mer än någonsin. Man kan gå på seanser, healing-möte, kurser om aura och allt möjligt. Och det finns många som söker, söker efter den pärla som ger mening i livet. Många kanske söker i många år, men så finner han pärlan,

himmelriket, och inser på en gång att den är värd långt mer än allt de andra som han funnit under hela sitt sökande.

Dessa två liknelser visar alltså på olika sätt att komma till Gud. Några snubblar mer eller mindre över Guds rike medan man sysslar med annat. Andra har medvetet sökt under lång tid. Men likheterna är större: både inser med en gång värdet i det man funnit, och de är beredda att avstå från allt annat, bara man får detta, därför att det är det enda viktiga i ens liv. Och att avstå från allt annat är inget man gör ovilligt, tvärtom; det är ett rent nöje.

Men det finns ett annat sätt som vi kan läsa den sista liknelsen om köpmannen och pärlan. Du kan tänka dig att köpmannen är Jesus och pärlan är du själv. Vi är var och en för Kristus som en ytterst dyrbar pärla: så unik och dyrbar att han är beredd att offra allt för att vinna dig. Offrade allt gjorde han också på korset, bokstavig talat allt, till och med sitt liv. Där betalade han priset för oss var och en, så att vi ska kunna vara hos honom, som är den som värdesätter oss mer än någon annan kan göra.